

Kwiecień, tydzień 2 Cuda i dziwy

PONIEDZIAŁEK – NA PLANECIE CHUSTOLANDIA

1.

Zapoznanie z nazwą nowego miesiąca na podstawie wiersza Wandy Chotomskiej *Kwiecień*.

*Chodzi Kwiecień po świecie
w fiołkowym berecie,
z czarodziejską pałeczką w kieszeni.
Za pomocą pałeczki
w ciągu małej chwileczki
wszystkie rzeczy potrafi odmienić.
Koniom – skrzydła doczepia,
krowę zmienia w fortepian,
tort upiecze ze śniegu,
strusia wyśle na biegun,
dom na dachu postawi,
klucz zmałstruje żurawi,
księżyc w czapkę ubierze,
gwiazdy zmienia w talerze,
z klombu zerwie dwa słońce,
by pachniały w wazonie,
z papug robi tygrysy,
które jedzą irysy,
sto kogucich grzebieni
w wielkie góry zamieni –
ledwie wyjmie pałeczkę z kieszeni.*

Rozmowa na temat wiersza.

Zwracanie uwagi na nazwę miesiąca, o którym jest mowa w wierszu; przypomnienie nazwy miesiąca, który występował przed kwietniem, i tego, który nastąpi po nim. Wypowiedzi dzieci na temat nieprawdopodobnych rzeczy, które wyczarował kwiecień w wierszu czarodziejską pałeczką; wyjaśnianie, dlaczego nie mogą mieć one miejsca; zwracanie uwagi na humor zawarty w utworze.

Ćwiczenia poranne.

2.

Zabawa chustkami.

Szyfonowe chustki w kolorach: zielonym, czerwonym, żółtym, niebieskim.

- Oglądanie chustek, omawianie ich cech.
- Zabawa na odprężenie.

Dzieci tańczą z chustkami przy nagraniu spokojnej muzyki.

- Zabawa *Jesteśmy na planecie Chustolandia*.

N. mówi, że istnieje planeta, na której mieszkańcy noszą chustki na różnych częściach ciała. Ta planeta nazywa się Chustolandia.

Dzieci noszą chustki na różnych częściach ciała. Co kilka minut zmieniają miejsca, na których je kładą.

- Poruszanie się w zależności od koloru podniesionej chustki.

N. umawia się, że gdy podniesie:

- zieloną chustkę – dzieci będą stać w miejscu,
- czerwoną chustkę – będą poruszać się, jakby były kosmonautami na Księżycu,

– żółtą chustkę – będą się czołgać, jakby przyciągała je siła przyciągania (grawitacji) nowej planety,

– niebieską chustkę – będą poruszać się jak roboty.

- Układanie rymowanek o kolorach chustek.

Dzieci wspólnie z N. układają rymowanki.

Zabawę rozpoczyna N., mówiąc:

Czerwony, czerwony to mój kolor ulubiony.

Niebieski, niebieski to... (kolor królewski).

Zielony, zielony to... (kolor trafiony).

Żółty, żółty kolor mam. Kto go zechce... (to mu dam).

- Wspólne układanie dużego wzoru z wszystkich chustek.

- Zabawa *Dokończ.*

Dzieci kończą porównania, podając swoje przykłady.

Czerwony jak...

Niebieski jak...

Różowy jak...

Żółty jak...

- Wypowiedzi dzieci na temat: *Co by było, gdyby na Ziemi wszystko było czerwone (niebieskie, różowe...)?*

- Rysowanie wymyślonej planety: jej mieszkańców, roślin, zwierząt w wybranym, jednym kolorze, np. czerwonym (niebieskim, zielonym, różowym).

Kartki, kredki.

- Nadawanie nazw narysowanym planetom.

Zabawy i ćwiczenia z literą f.

- Mieszanie kolorów.

Słoiki z roztworami barw podstawowych, puste słoiki.

N. ma słoiki z roztworami farb: żółtej, czerwonej i niebieskiej, oraz puste słoiki. Prosi dzieci, żeby przypomnieli mu, jakie kolory powstaną przez zmieszanie farb:

– żółtej i niebieskiej (zielony),

– niebieskiej i czerwonej (fioletowy),

– czerwonej i żółtej (pomarańczowy).

Po każdej uzyskanej odpowiedzi miesza farby w tych kolorach.

- Analiza i synteza słuchowa słowa *farby*.

- Dzielenie słowa *farby* na sylaby.

– Co słyszycie na początku słowa *farby*?

- Podział na sylaby nazw obrazków, które rozpoczynają się głoską *f*.

Obrazki przedmiotów/zwierząt/roślin, których nazwy rozpoczynają się głoską *f*.

- Dzielenie słowa *farby* na głoski.

- Podawanie przykładów słów rozpoczynających się głoską *f* (*fajka, flaga, foka...*), mających ją w środku (*agrafka, delfin, perfumy...*) oraz na końcu (*elf, kilof, traf...*).

– Z ilu głosek składa się słowo *farby*?

- Budowanie schematu słowa *farby*. (*białe kartoniki*)

- Podawanie przykładów imion rozpoczynających się głoską *f* (*Franek, Filip, Felicja, Florentyna...*).

- Analiza i synteza słuchowa imienia *Franek*.

- Dzielenie imienia na sylaby, na głoski; budowanie jego schematu.

- Pokaz litery *f*: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

- Umieszczanie poznanych liter: **f, F, a, r, n, b, e, y, k**, pod schematami słów **farby, Franek**.

- Odczytywanie wyrazów **farby, Franek**.

• **Odkrywam siebie. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 40.**

- Pokaz litery **f, F** drukowanej.
- Odczytanie wyrazu z N. Odszukanie na ostatniej karcie takiego samego wyrazu. Wycięcie go i przyklejenie na nim. Pokolorowanie rysunku.
- Ozdobienie liter **f, F**.
- Odszukanie wśród podanych wyrazów wyrazu **farby**. Podkreślenie go. Policzenie podkreślonych wyrazów.

• **Odkrywam siebie. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 41.**

- Oglądanie podpisów pod zdjęciami. Odszukanie na ostatniej karcie takich samych wyrazów jak te, które znajdują się pod zdjęciami. Naklejenie ich na siebie i odczytanie z dorosłą osobą.

• **Odkrywam siebie. Litery i liczby, s. 80.**

- Odczytanie wyrazu z N. Odszukanie na końcu kart kartoników z literami tworzącymi wyraz **farby**. Wycięcie ich, ułożenie z nich wyrazu, a potem przyklejenie w okienkach. Pokolorowanie rysunku.
- Odczytanie sylab.
- Odczytanie sylab i wyrazów.
- Pisanie liter **f, F** po śladach, a potem – samodzielnie.
- **Odkrywam siebie. Litery i liczby, s. 81.**

3.

Odkrywam siebie. Litery i liczby, s. 82.

- Tworzenie wyrazów z podanych sylab. Odczytywanie ich.
- Nazywanie zdjęć. Odszukiwanie na końcu kart kartoników z literami tworzącymi te nazwy. Wycinanie ich, układanie z nich wyrazów, a potem przyklejenie w odpowiednich okienkach krzyżówki. Odczytywanie hasła.
- **Odkrywam siebie. Litery i liczby, s. 86.**
- Odczytanie podanych wyrazów. Skreślanie w każdym szeregu jednego wyrazu, niepasującego do pozostałych. Wytlumaczenie, dlaczego go skreślono.

WTOREK – W PRZESTRZENI KOSMICZNEJ

1.

Karta pracy, cz. 3, nr 70.

- Posłuchajcie nazw planet.
- Powiedzcie, jak nazywa się pierwsza, druga, trzecia... ósma planeta, licząc od Słońca.
- Zainteresowanie dzieci tą tematyką. Wyjaśnianie znaczenia słów: *kosmos, planety, przestrzeń międzyplanetarna, rakieta, sputnik, UFO, pojazd kosmiczny*.
- Zachęcanie do zdobywania informacji, ilustracji i materiałów potrzebnych do wykonania gazetki o kosmosie; wspólne jej wykonywanie z przyniesionych przez dzieci materiałów; zachęcanie do posługiwania się pojęciami: *kosmonauta, pojazd kosmiczny, baza kosmiczna*.
- **Ćwiczenia poranne**

2.

Słuchanie opowiadania Schima Schimmela *Dzieci Ziemi* – pamiętajcie (w tłumaczeniu Eleonory Karpuk).

• Karta pracy, cz. 3, nr 70.

• Oglądanie obrazka przedstawiającego Układ Słoneczny.

• Wyjaśnianie pojęcia *Układ Słoneczny*.

Układ Słoneczny to Słońce i osiem krążących wokół niego planet.

• Słuchanie nazw poszczególnych planet, nazywanie: tej, na której żyjemy (Ziemia), największej (Jowisz), najmniejszej (Merkury), znajdującej się najbliżej Ziemi (Wenus).

Słuchanie opowiadania.

Gdzieś w najgłębszej aksamitnej czerni wszechświata krąży cudownie błękitny świat. Z daleka wygląda on jak prześliczna, niebiesko-biała, zamglona marmurowa kula. Ale im bardziej się zbliżamy, tym więcej widzimy kolorów – czerwienie, brązy, żółcie i wszystkie odcienie zieleni. Jest wiele światów unoszących się w przestrzeni, ale ten świat jest szczególny. To nie jest zwykły świat. Są bowiem na nim zwierzęta. Miliardy zwierząt. Więcej zwierząt niż wszystkich gwiazd, które mrugają z nocnego nieba. A wszystkie owe zwierzęta są dziećmi tego świata. Ponieważ ten świat jest ich Matką. My zaś nazywamy go Matką Ziemią. Zwierzęta nie są same na Matce Ziemi. Żyją tu również ludzie. Miliardy ludzi. Jest ich więcej niż gwiazd, które mrugają z nocnego nieba. Oni także są dziećmi Matki Ziemi. Tak więc zwierzęta i ludzie, i Matka Ziemia – to jedna wielka rodzina. I bawią się tu delfiny. I śpiewają ptaki. I tańczą gazele. I żyją ludzie.

W najgłębszej aksamitnej czerni wszechświata krąży rodzina Matki Ziemi. I zwierzęta pamiętają. One pamiętają Matkę Ziemię z czasów, zanim pojawili się na niej ludzie. Pamiętają czas, gdy lasy były gęste, bujne i zielone. Gdy oceany i rzeki, i jeziora były przejrzyste i krystalicznie czyste. Gdy niebo było jasne i tak błękitne. Zwierzęta pamiętają też chwile, kiedy ujrzały pierwszych ludzi. Na początku zaledwie kilku. Ale potem coraz więcej i więcej, aż ludzie rozeszli się po całej Matce Ziemi.

Mimo to nadal zwierząt było więcej niż ludzi. I ludzie dzielili się Matką Ziemią ze zwierzętami. Jeszcze pamiętali, że zwierzęta są ich siostrami i braćmi. Jeszcze pamiętali, że stanowią część jednej wielkiej rodziny. I zwierzęta, i ludzie – to oczy i uszy, i serce Matki Ziemi. Więc kiedy bawiły się delfiny, bawiła się Matka Ziemia. Kiedy śpiewały ptaki, Matka Ziemia śpiewała. Kiedy tańczyły gazele, Matka Ziemia tańczyła. A kiedy ludzie kochali, kochała i Matka Ziemia.

Mijały lata, rodzili się ludzie. Coraz więcej i więcej, i więcej. Aż wreszcie ludzi było więcej niż zwierząt. I ludzie zapomnieli. Zapomnieli dzielić się ze zwierzętami ziemią i wodą, i niebem Matki Ziemi. Zapomnieli, że zwierzęta to ich siostry i bracia. Zapomnieli, że wszyscy są częścią jednej wielkiej rodziny Matki Ziemi. Ludzie zapomnieli. Ale zwierzęta pamiętały. Wiedziały, że kiedyś będą musiały ludziom o tym przypomnieć. I teraz każdego dnia nasze siostry i bracia przypominają. Bo kiedy bawią się delfiny, ludzie pamiętają. Kiedy śpiewają ptaki, także pamiętają. Kiedy tańczą gazele, także pamiętają. A kiedy ludzie będą pamiętać, będą też kochać.

Rozmowa na temat opowiadania. Wypowiedzi dzieci na temat wyglądu Ziemi, jej mieszkańców, ich postępowania.

Wykonywanie pracy przedstawiającej naszą planetę.

3.

Karta pracy, cz. 3, nr 71.

- Odwzorujcie rysunki rakiety i ufoludka.
- Rysujcie po śladzie, nie odrywając kredki od kartki.

ŚRODA – PRZYBYSZE Z KOSMOSU

1.

Spotkanie z ufoludkiem – słuchanie rymowanki

*Jestem Ufuś piegowaty,
mam ubranko w srebrne łaty,
a na głowie czułki dwa,
skaczę lekko: hopsa, sa.
Mieszkam sobie we wszechświecie,
podróżuję w swej rakiecie.
Przyjaciela zdobyć chciałem,
więc na Ziemię przyleciałem.
Zaprzyjaźnić chcę się z wami,
choć jesteście jeszcze mali.
Złego nic mi nie zrobicie?
Czy bać muszę się o życie?
Chętnie z wami porozmawiam.
Przyjacielski ukłon składam.
Ziemia piękną jest planetą,
choć od mojej tak daleką.
Poznać wasze chcę zwyczaje
i pozwiedzać różne kraje.*

Rozmowa z dziećmi na temat: Czy w kosmosie można spotkać żywe istoty?

- Wyjaśnianie pojęcia ufoludek.

Zachęcanie do wypowiedziania się na temat wyglądu przybyszów z innych planet.

• Karta pracy, cz. 3, nr 72.

- Pokolorujcie pola na wskazane kolory.

2.

Rakiety kosmiczne – wykonywanie pracy przestrzennej z wykorzystaniem plastikowych butelek po napojach.

wykonywanie wymyślonych przez dzieci raket z wykorzystaniem plastikowych butelek po napojach (różnej wielkości), folii samoprzylepnej i papieru kolorowego.

3.

Ćwiczenia artykulacyjne Mowa kosmitów.

Dzieci powtarzają za N. grupy sylab, np.: zu, że, żo, ża, ży, żi, sza, szo, sze, szy, szu, szy, cza, czo, cze, czy, czu, czy...

- Tworzenie nazw mieszkańców poszczególnych planet przez analogię, np. Ziemia – Ziemianie,

Mars – Marsjanie.

Karta pracy, cz. 3, nr 73.

- Policzcie obrazki każdego rodzaju.

– Zaznaczcie ich liczbę według wzoru.

CZWARTEK – KIEDY JEST DZIEŃ, A KIEDY NOC?

1.

Karta pracy, cz. 3, nr 74.

– Posłuchajcie rymowanki. Narysujcie ufoludka według opisu.

• Ćwiczenia poranne

2.

Ćwiczenia matematyczne Kosmonauci.

• Nauka rymowanki, interpretacja ruchowa rymowanki zgodnie z tekstem.

*Kosmonauta idzie dróżką,
przypupuje jedną nóżką,
klaszcze w ręce raz i dwa,
podskakuje: hopsa, sa.
Już w rakiemie prosto siada,
kiwa głową na sąsiada,
ster rakiety w ruch już wprawia,
choć to wcale nie zabawa,
i rakietę się unosi,
bo ją o to ładnie prosi.*

Karta pracy, cz. 3, nr 75.

– Narysujcie drogę kosmonauty do rakiety, wiedząc, że przebiega ona tylko po gwiazdkach.

Słuchanie wiersza *Halo, tu mówi Ziemia*.

• Zapoznanie z wierszem. Uświadamianie dzieciom, że Ziemia jest kulą składającą się z dwóch półkul, że kręci się wokół własnej osi i krąży wokół Słońca, a na pełny obrót potrzebuje całego roku.

*Dzień dobry, dzieci! Jestem Ziemia,
wielka, okrągła jak balonik.
Z tej strony – Słońce mnie opromienia,
a z tamtej – nocy cień przesłonił.
Gdy jedna strona jest oświetlona,
to zaciemniona jest druga strona.
Wy zjadacie pierwsze śniadanie,
a spać się kładą Amerykanie.
Właśnie!
Bo ja się kręcę w krąg, jak bardzo duży bąk.
– Dobranoc! – wołam.
– Dzień dobry! – wołam,
to znaczy zrobiłam obrót dookoła.
A oprócz tego wciąż, bez końca,
muszę się kręcić wokół Słońca.
Nigdyście jeszcze nie widzieli
takiej olbrzymiej karuzeli!*

*Bo trzeba mi całego roku,
ażeby Słońce obieć wokół.*

Nasze słoneczka – wykonywanie pracy.

Żółty papier, koło wydarte z papieru, klej.

- Wydzieranie przez dzieci z żółtego papieru pasków różnej długości (promieni).
- Przyklejanie ich na środku kartki wokół wydartego koła. (O grubości, ilości, długości i rozmieszczeniu promieni decydują dzieci).

3.

Karta pracy, cz. 3, nr 76.

- Przeczytajcie z N. podpisy umieszczone pod zdjęciami. Odszukajcie w naklejkach takie same wyrazy. Naklejcie je w odpowiednich miejscach.
- Dokończcie rysunek. Pokolorujcie go.

PIĄTEK – GWIAZDY NA NIEBIE

1.

Ćwiczenia wizualizacyjne *Spotkanie z kosmitami.*

Nagranie spokojnej muzyki, odtwarzacz CD.

N. opowiada dzieciom przy dźwiękach spokojnej muzyki, a one słuchają z zamkniętymi oczami.

Wyobraźcie sobie, że wybieracie się na planetę Eps w gwiazdozbiornie Oriona.

Pojazd kosmiczny jest już przygotowany. Wsiadacie do niego i... rakietę startuje. Siła grawitacji wtłacza was w fotele, ale po chwili możecie już swobodnie oddychać.

Wstajecie z foteli i podziwiacie, widzianą przez okrągłe otwory, błękitną planetę – naszą Ziemię, która robi się coraz mniejsza i mniejsza, aż znika wam zupełnie z oczu. Za to wy robicie się coraz lżejsi i zaczynacie unosić się w powietrzu.

Możecie nawet robić fikołki. Świat wokół wygląda jak zaczarowany: miliony błyszczących gwiazd! Ale oto zbliża się kres podróży. Siadacie w fotelach, już niestrasza wam grawitacja. Oto nowa planeta i jej mieszkańcy. Wyglądają dziwnie znajomo – tylko ten niebieski odcień skóry.

- **Ćwiczenia poranne** – gimnastyka przy muzyce

2.

Rozmowa na temat kosmosu.

- Oglądanie zdjęć przedstawiających teleskopy kosmiczne. Wyjaśnianie ich zastosowania.

Zdjęcia przedstawiające teleskopy kosmiczne.

- Wypowiadanie się na temat życia w kosmosie.

– Czy w kosmosie mogą żyć istoty rozumne?

– Czy muszą być podobne do nas?

– Czy nauka potwierdza istnienie innych istot w kosmosie?

- Pokaz zdjęć przedstawiających wybrane gwiazdozbiory. Wyjaśnianie dzieciom, że na niebie gwiazdy tworzą wzory, zwane gwiazdozbiorami, które mają swoje nazwy. Zaprezentowanie dzieciom wybranych gwiazdozbiorów, np.: Wielki Wóz, Mały Wóz, Panna, Bliźnięta, Lew.

Łączenie liniami gwiazdek na dużym arkuszu papieru (w małych zespołach); zachęcanie do nadawania nazw powstałym kształtom; prezentowanie powstałych prac.

Duży arkusz papieru z narysowanymi gwiazdami, kredki lub flamastry.

Ćwiczenie *Porządkujemy*.

Papierowe gwiazdki o różnych kształtach: duże i małe, w pięciu kolorach

N. wysypuje przed dziećmi papierowe gwiazdki o różnych kształtach: duże i małe, w pięciu kolorach: srebrne, złote, żółte, niebieskie i białe, po kilka każdego rodzaju. Zadaniem dzieci jest segregowanie gwiazdek ze względu na jedną cechę: kształt, wielkość lub kolor.

Porównywanie liczby gwiazdek poprzez liczenie; określanie, których jest mniej, których więcej, a których – tyle samo. (Dzieci mogą segregować gwiazdki ze względu na dwie cechy, np.: kształt i kolor, wielkość i kolor, kształt i wielkość).

Układanie gwiazdek w pasach, zgodnie z opisem słownym N. lub chętnego dziecka.

N. podaje, w jakiej kolejności należy ułożyć gwiazdki, np.: *srebrna mała, złota duża, złota duża, srebrna mała, żółta duża...*

Indywidualne działania dzieci – wykonanie opasek udekorowanych gwiazdkami; wykorzystanie ich do zabawy.

3.

Wykonywanie rakiety.

Wyprawka, karta 17, nożyczki, klej, granatowy karton (z zestawu), żółte gwiazdki i księżyc z papieru samoprzylepnego (z zestawu).

- Wycinanie z karty obrazka rakiety. Zaginanie go wzdłuż linii przerywanych.
- Składanie na pół kartonu. Rozkładanie go. Układanie na środku wyciętej rakiety. Przyklejanie do każdej połowy kartonu jednego skrzydła rakiety tak, żeby jej kadłub wystawał nad karton.
- Naklejanie dookoła rakiety złotych gwiazdek i księżycy.